

Mugu standa saman í Europa

– og verða kappingar-
för við aðrar heims-
partar

Hetta var hövudsboð-
skapurin hjá Digby
Jones, gestarøðara við
hátíðarhaldið í Ler-
wick mánakvöldið í
farnu viku. Hann er
stjóri í bretska
arbeiðsgevarafelagnum
m. Sosialurinn hitti
hann og spurdi, hví
hann hevði lagt sær
leiðina til eitt so sjar-
skotið stað sum
Hetland.

GESTARØÐARI Á VINNUDEGI

Jan Müller

- At tað eru 25 ár síðani
oljuvinnan av álvara kom
til Hetlands og Sullom Voe
oljuhavnin varð tikin í brúk
er ein stór hending fyri
okkum øll í Bretlandi. Ikki
bara tí at BP er ein av teim-
um størstu og mest týðandi
fyrirtøkunum í Bretlandi,
men eisini tí at Hetland
hefur víst og prógvað, at
tað hevur verið sera opið
fyri fløgum, sum síðani eru
komnar tess íbúgvum til
góðar. Nú oljan og gassið
minka krevur tað nýhugsan
at mót framtíðar avbjóð-
ingum, eitt nú hvussu tú vil
brúka arbeiðsmegina, hvat
BP og myndugleikarnir
ætla og hvussu øll hesi
líðini samam kunnu vera
við til at tryggja Hetlandi
eina góð og burðadygga
framtíð.

Avbjóðingin er at kunna
og duga at brúka hegni og
royndir hjá fólkinum og
laga hesi til morgindagin,
soleiðis at man eisini kann
troysta varandi orkukeldur
sum vind, aldu og flóð og
sjørur til at tryggja eina
burðadygga gongd. Eg eri
eisini sera fegin um, at
hetlendirar eru farnir at
hyggja at nýggjum leiðum
eitt nú móti Føroyum, Ís-
landi og Noregi og fáa
vinnulig sambond tann
vegin – og ikki bara líta

Tvør "kanónir" í arbeiðsgevarahøpi, Digby Jones, stjóri í bretska arbeiðsgevarafelagnum og Magni Arge, stjóri í Atlantsflog og formaður í Oljuvinnufelagnum, her á háborg hetlendirga í Lerwick

Mynd Jan Müller

móti bretska meginlandin-
um og Europa. Bretland
hefur altíð verið ein tjóð
við handilsfólki, og tí er tað
sera hugaligt, at eitt nú
Hetland sær nýggjar hand-
ils-møguleikar í Norður-
atlantshavi.

Hóast hann hevur eina
stóra ábyrgd og eisini stórt
vald í Bretlandi í dag sum
stjóri fyri bretska arbeiðs-
gevarafelagnum, hvørs lim-
ir, smærri og stórir fyri-
tøkur við 11 milliónir fólki
í arbeiði, so viðgongur
Digby Jones, at hann veit
sera lítið um Føroyar, ikki
meira enn tað hann lærði í
barnskúlanum, so hann er
sera fegin um at hava fingið
eina innbjóðing til at vitja
Føroyar á Vinnudegnum
næsta ár. - Tað sındri eg veit
um tykkum er, at tit spældu
javnt móti Skotlandi í fót-
bólti, og at tit og Danmark
eru tætt knýtt.

Magni beyð honum til Føroya

Tað var Magni Arge, stjóri í
Oljuvinnufelagnum og
nevndarlimur í Føroya
Arbeiðsgevarafelag, sum
beyð honum til Føroya eftir
ta karismatisku og dundr-
andi røðuna hann helt fyri
400 innbodnum í býráðs-
høllini í Lerwick næstein-
asta mánakvöld.

Hetta er aðru ferð, at
hann vitjar Hetland. Hann
sær fegin, at bretar í stóri
mun vitja henda vegin, nú
oyggjarnar eisini hava so

stóran týðning fyri bú-
skapin orsakað av oljuni og
tær kunnu vera við til at
byggja brýr millum bretska
meginlandið og Europa og
so samfeløgin í Norður-
atlantshavi.

Digby Jones sær fleiri
møguleikar í eini samvinnu
millum Føroyar og Het-
land. Eitt nú á tí tekniliga
økinum, tá tað snýr seg um
at leita eftir olju og at taka
sær av oljuni, tá tú hevur
funnið hana. Eisini hevur
tað týðning at gera sær
greitt, hvussu ein stór olju-
vinna kann broyta fólkið. -
Tað er greitt, at tá tú er
vorðin ein oljutjóð, so
broytir tað eisini grund-
leggjandi lívið hjá íbúgvun-
um. Tað gevur vælferð men
hefur eisini aðrar broyt-
ingar og avbjóðingar við
sær, eitt nú sosialar. Eg
haldi tí eisini, at eitt sam-
starv kann hava týðning
fyri Føroyar, sum kunnu
læra av Hetlandi, sum hóast
oljuinntøkurnar hevur
megnað at varðveita aðrar
vinnuvegir, t.d. er fiski-
vinnan tær ferðir stóri
enn oljuvinnan, og eg haldi,
at føroyingar kunnu læra av
tí. Sjálvur visti eg tað ikki,
áðrenn eg kom til Hetland
fyri fyrstu ferð seinasta
summar.

Magni Arge sigur, at
hann beyð manninum at
vera ein av framsøgumonn-
unum má Vinnudegnum í
september næsta ár, tí hann
metti mannin at vera
áhugaverdan fyri eina før-

oyska áhoyrarafjøld. Tað
var ikki háltalað orð og
hann tók av. Hann hevur
altíð ynskt at koma til
Føroyar. - Hetta er heldur
ikki ein og hvør. Sum eg
havi skilt er hann tann stóra
kanónin í arbeiðsgevara-
felagnum í Bretlandi og
sigst at hava javnt og tætt
samband við Downing-
street nr. 10. Tey, sum
hoyrdu hann her í kvöld,
skulu, at hetta er ein maður,
sum hevur rættliga gott
yvirlit um støðuna og ótrú-
liga góð oratorisk evni og
uttan iva eina stóra ávirkan
á tey fólkinu, sum hann
kemur í nánd av.

Boðskapurin

Boðskapurin hjá Digby
Jones í røðu síni í sambandi
við 25 ára dagin fyri Sullom
Voe var rættliga einfal-
dur. Hann var tann, at
kappingin í heiminum
verður harðari og harðari,
har tú hevur Asia, Europa
og Amerika í kapping við
hvørt annað og fann Europa
ikki út av at syrgja fyri, at
teirra lond vóru kappingar-
arfør við onnur, so fer
Europa at tapa, og soleiðis
sum hann upplivdi tað, so
hevði man sera lítið skil í
sínunum eigna húsi í Europa,
har man spenti bein fyri
hvørjum øðrum heldur enn
at skapa góðar karmar, so
man var kappingarførur.
Tað sama upplivdi hann í
Onglandi og teimum lokalu
samfeløgnum í Onglandi,

at man syrgdi ikki fyri, at
teirra eigna nærumhvørvu
var kappingarført í tí stóra
globala bilætinum. Tí tað er
ein global hørð verð vit
ganga ímóti, har tað ikki
nyttar bara at sita og hyggja
inn eftir í seg sjálvum. Vit
verða noyð til at hyggja
eftir, hvussu vit skulu klára
okkum í kappingini við
onnur. Tað var boðskapurin.

Magni Arge sigur, at
boðskapurin var ikki nógv
øðrvisi enn vit siggja tað
aðrastaðni frá, men at tað
var áhugavert at hoyra,
hvussu umráðandi hann
helt tað var fyri eitt land við
60 milliónum íbúgvum og í
veruleikanum sa somu
trupulleikar sum vit siggja
við 50.000 íbúgvum.

Hann var sera skeptiskur,
hvussu ES var bygt upp,
hinvegin var hann ikki í iva
um, at tað var neyðugt, at
vit standa saman í Europa
fyri at kunna klára seg í
kappingini í framtíðini,
men tað nyttar bara ikki at
standa saman, um tú ikki
kanst hava jøvn kappingar-
lig vilkor um alt Europa.
Tað dugur ikki, at tað eru
ójavnar fyrirteytir í ymsum
pørtum av Europa.

Hvat kann hesin maðurin
tilføra Vinnudegnum næsta
ár?
- Tað er altíð hugaligt at
hoyra fólki, sum hava fing-
urin á pulsinum í stórru bú-
skapum, hvussu hesi siggja
uppá tingini, men tey loysa
ikki nakrar trupulleikar fyri

teg. Tey geva tær neyðtur-
vliga heldur ikki nakra loysn
uppá, hvussu vit skulu bera
okkum at í framtíðini, men
tað gevur okkum eitt innlit
í, hvat tey hugsa og hvussu
tey siggja uppá tingini og
tað kann man so fáa
íblástur frá. Hinvegin er tað
altíð stuttligt at hoyra fólki,
sum sita í eini sentrali støðu
aðrastaðni, hvussu veru-
leikin sær út í teirra eygum.

Eiga at hyggja móti Bretlandi

Magni Arge telist annars
millum tey, sum halda, at
vit áttu at hugt meira móti
Bretlandi. At vit ikki hava
gjørt tað so nógv kemst av
tí danska og harvið tí
skandinaviska sambandin-
um, kanska alt ov nógv tí
danska, og tað er harmiligt,
tí Bretland liggur okkum so
nær. Hinvegin er tað eisini
ein spurningur um tíð at
broyta eitt slíkt mynstur.
Hyggja vit t.d. til 1990, so
høvdu vit tá ongan íblástur
bretska megin frá. Í dag er
íblásturin so nógv stórri
enn hann nakrantíð hevur
verið. Tað kemur m. a. frá
oljuvinnuni og tí samband-
inum, sum er skapt til
Aberdeen og eisini tí sam-
bandi vit hava skapt okkum
til London og aðrastaðni
við samferðsluni, so vit eru
í ferð við at broyta okkum
til at vera eitt meira altjóða
kent samfelag enn vit vóru
fyrr. Og tað haldi eg er
positivt.